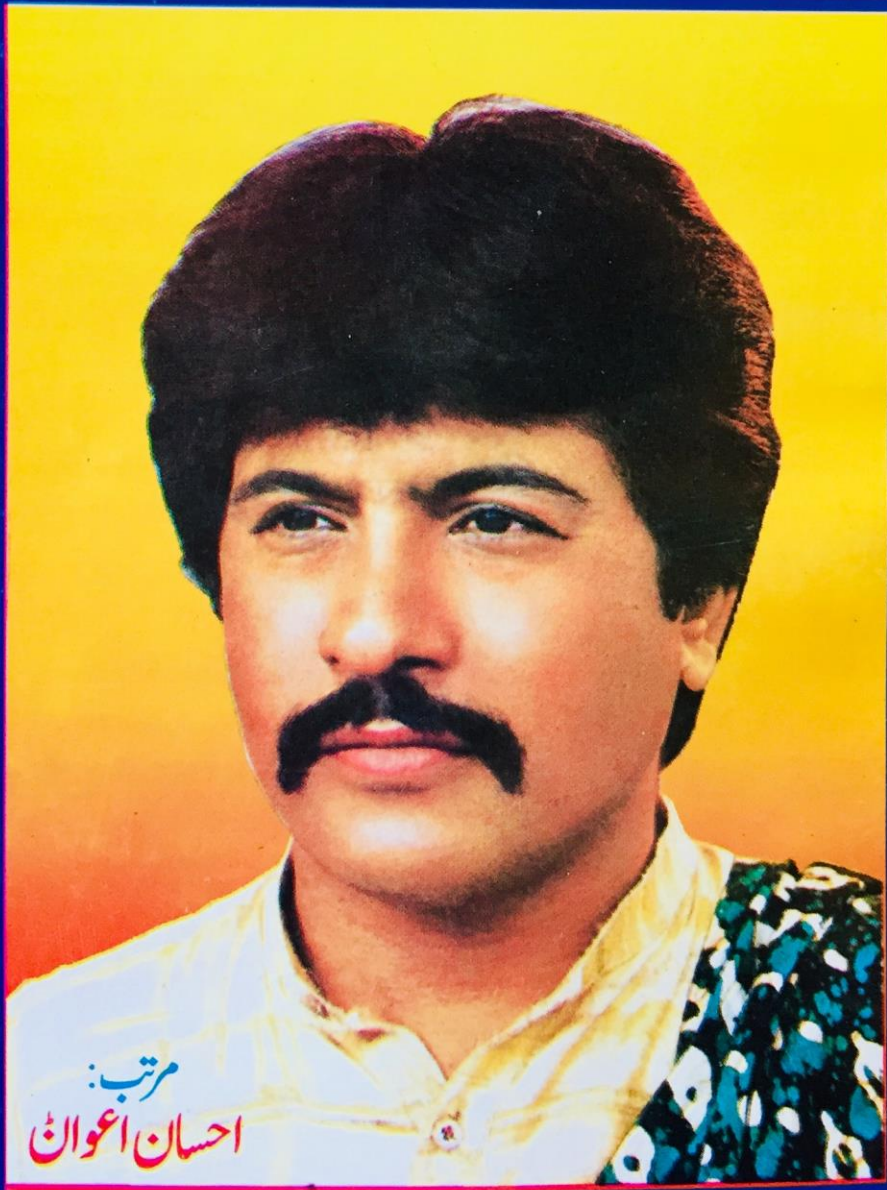


پھپرکے ڈوہڑے



مرتب:
احسان اعوان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پھر کدے دیوہارے

ترتیب و پیشکش

احسان اعوان

0345-8711418

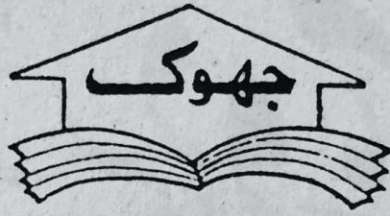
0302-7642151

جھوک پبلشرز

ملتان

اہتمام اشاعت: ظہور احمد دھریچہ

ترتیب و تزئین: احسان احمد اعوان



ایڈیشن: پہلا: 2004ء

اشاعت مکرر 2009ء

چھاپہ خانہ: جھوک پرنٹرز ملتان

ناشر: جھوک پبلشرز ملتان

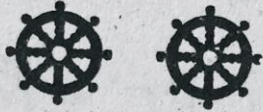
قیمت: 25 روپے

تاریخ اشاعت

2018ء

پانہہ ہیلی

ارشاد ادبی سنگت، راجن پور



گذران دے مسئلے و زبر تھئے تیبی یاد تے جانی معاف کریں
تیکوں مہل کے رزق دی گبول اچ ہاں مسیوں یوسف ثانی معاف کریں
اے مندری عصمت واپس گھن میں ہاں ارمانی معاف کریں
متاں بکھ توں کہیں ڈینھ و سچ کھراں تیبی یار نشانی معاف کریں

(ریاض عصمت)

تندیس

صفحہ نمبر	شاعر	صفحہ نمبر	شاعر	صفحہ نمبر	شاعر	صفحہ نمبر	شاعر
۵۲	مظہر نیازی	۲۱	۳۷	مشاق سبقت	۲۱	۷	خواجہ فرید
۵۳	شفقت بزدار	۲۲	۳۸	مصطفیٰ بیاب	۲۲	۸	نور محمد سائل
۵۴	اشفاق عاطف	۲۳	۳۹	سید آزاد شاہ	۲۳	۹	جانابا جتوئی
۵۵	جام نذر بے زور	۲۴	۴۰	ریاض کاشف	۲۴	۱۰	احمد خان طارق
۵۵	زوار شاہ	۲۵	۴۱	ایاز احمد ایاز	۲۵	۱۲	اقبال سوکڑی
۵۶	حیدر بزدار	۲۶	۴۱	قیصر خان قیصر	۲۶	۱۴	سرور کربلائی
۵۶	منور علی ملک	۲۷	۴۲	واحد بخش و امف	۲۷	۱۶	آڈھا خان
۵۷	پرویز جھٹ	۲۸	۴۲	اجمل ثاقب	۲۸	۱۷	فتیس فریدی
۵۷	فرحت عباس شاہ	۲۹	۴۳	اکرام سیتلا	۲۹	۱۸	سعید راشد
۵۸	ندیر احمد اسد	۳۰	۴۴	حیات بھٹی	۳۰	۲۰	سونا خان بھوس
۵۸	بشیر عنخوار	۳۱	۴۵	فیاض زاہد	۳۱	۲۲	محبوبہ علی خیلوی
۵۹	بخت علی عاقب	۳۲	۴۶	شمیم اجوی	۳۲	۲۴	مصطفیٰ خادم
۵۹	ظفر اقبال ظفر	۳۳	۴۷	عبد الکریم ناشاد	۳۳	۲۶	عابد تمیمی
۶۰	غوث بخش ساجد	۳۴	۴۸	عبداللہ عامر	۳۴	۲۷	عزیز شاہد
۶۰	گر احمدین راول	۳۵	۴۹	حفیظ کاظم	۳۵	۲۸	شاگر شجاع آبادی
۶۱	تنویر شاہ محمد زئی	۳۶	۴۹	سید محسن نقوی	۳۶	۲۹	محمد محمود احمد
۶۲	ارشاد خاں	۳۷	۵۰	حسین گوہر	۳۷	۳۱	امان اللہ ارشد
۶۳	ارشاد شمشی	۳۸	۵۰	اے بی عاصم	۳۸	۳۲	اقبال عامر
۶۳	اکبر قادری	۳۹	۵۱	فیض اسیر	۳۹	۳۵	رشید اشته
۶۴	فیض احمد ساجد	۴۰	۵۱	لیاقت بلوچ	۴۰	۳۶	سلیم حسن



زمانہ ڈیکھو شاعر دی لفظیں دی شہنشاہی!

کیوں تھینڈن پیپارے دے گزارے کون ڈیہدا ہے

(امانے اللہ ارشد)

حضرت خواجہ غلام فریدؒ
کوٹ مٹھن شریف
راجن پور

واہ قسمت نہ دلبر آیا دردوں نیت کمر لاواں
درد فراق بيمار کیتا میں روندیں وقت نہجاواں
موسخہ کنوں رنگ ساوا پیللا ، سُخڑھی سچ سجاواں
یار فرید آوے بہک واری سارے درد سٹاواں

اُچیاں لمبیاں لال کھجوراں پتہ جہاں دے ساوے
جس دے نال پریت لگی او یار نظر نہ آوے
گلبیاں ساکوں سُخڑ ڈسیوں وپہرا کھاوٹن آوے
غلام فرید اُتھ کیا وسٹاں جتھ یار نہ پھیرا پاوے

نور محمد سائل (مروم) بلاک نمبر ۳۳
دیرہ غازی خان

کوئی ڈوہنی دلدار اتے منٹھار موہن جو سترے، پوری کرے
اساں جیویں پئے نپڑسیوں یار دا ہاں تاں مٹھے، پوری کرے
تولے نال نگاہیں دتے ڈیکھے کھوٹے کھرے، پوری کرے
سائل جسم سچن دے ناویں کرے ذرے ذرے، پوری کرے

نازک رانجھاماں نہ کر سُن گال ذرا آ اُرتے
تیں ہاجھ قرار بے کار تھیانیں تار رہی کوئی سرتے
توں ہیں تاں دلدار میڈا میڈیاں ساریاں گالھیں گرتے
سائل ماہی دل چاتی، میڈی پوڑی ہیری کرتے

جانِ نیازِ جتوئی (موسم) اُچ شریف ضلع بہاولپور

درد کنوں پُر درد تھیم میڈی لوں لوں دیوچ دردے
درد برہوں دے دردیں کوں کیا چائے چن بیدردے
دردِ محبت سمجھن او جو رکھدے دل وچ دردے
ہر درد کنوں جانِ نیازِ میاں ودھ حضرت عشقِ دادردے

ہاں سے تاں جگ وسد ہاں سے لوک کرن اج ہاں سے
پاں سے پسلیاں تر وڑ گتے جیڑھا ویندا عشق دے پاں سے
آس اے دل وچ رہندی ہر دم ڈھول کڈاں گھر اے سے
پیاں سے نت جانِ نیازِ رہیوے عشق دی ظالم پیاں سے

احمد خان طارق

شاہ صدر دین
دیرہ غازیخان

کچھ دردِ دھاڑیں نکل ویندین نسے وس کولوں و ددھائیں تھیندے
تیں ڈوقا صد پٹھ پٹھ منتاں چا ویندوں ہک ہک دے قرضائیں تھیندے
توں سیں ہوندیں توہی سیں تھیندے نہ پیکا پتہ سیں تھیندے
ہبہ طارق حال حشر ڈلسیوں نسے ڈیوٹے دارا تھائیں تھیندے

آیا ہویں کول فقیریں دے گھر تکرے چھنڈک و چھائے ہم حال سٹائے ہم
پٹیاں کھول کے انگلیں توں کپ ڈاتریں دے دکھلائے ہم حال سٹائے ہم
تیتے منہ ڈوتک تک بوچھن دے روپا تے پاند لپائے ہم حال سٹائے ہم
میڈا طارق منہ ہا جھولی وچ بھوئیں لیکے مار و نچائے ہم حال سٹائے ہم

تیڈی چھاں تے پلے پئے ہاسے کر پاسے گتیں چن دھپ کیتی
 بس لکدا چھپا ڈیکھ تیکوں میڈاسیت وی گتے لک چھپ کیتی
 چن چانڈریاں چٹیاں ڈدھ راتیں گتیں قہر دیاں کالیاں گھپ کیتی
 ادھ بزم دے طارق بہن والے ارج پھیٹوں چند وچ چپ کیتی

نہ ساہ مکدے نہ سک مکدی پئے موتی رُلدن خاک اُتے
 میکوں اپنے حال ملال نہیں جگ کھلدے حال ہلاک اُتے
 کیس حال دعادے ہتھ چاواں کیوں مریم لاواں چاک اُتے
 ہتھ ڈوہیں طارق رُجھ گتے بہن بک طاق اُتے پیادھاک اُتے

اقبال سوکڑی

تولسہ شریف
دیرہ غازی خان

میکوں ناز بھریا دلدار مٹھا تیڈے ناز پسند تیڈی چال پسند
 تیڈے ہونٹ پسند رخسار پسند تیڈے منہ دی ہک ہک گال پسند
 تیڈے نین پسند تیڈے وین پسند تیڈی صورت حسن جمال پسند
 تیکوں غیر پسند میڈا ویر پسند توہی آیا ہک اقبال پسند

تو نے خیر نہ ڈیوں خیر ہووی نہ ترور فقیر دا کاسہ
 میں منگتا ہم تہوں آکر گھدم تیں حاتم دا پاسہ
 تہیں دولت زر دی حرص ہوس ڈے جاا وصال داسہ
 ہک بھر ڈے تہیں دریا گھٹا نہ لور اقبال پیاسہ

ہا شمس منور الفت دا اکوں عنم دی بدلی چھپا گئی
 میسے بڑ پیار دے عین ڈو پہراہن بھی بھجری رات سیا گئی
 بے وس دلڑی چپ رہ گئی ڈکھ اپنے آپ کوں لا گئی!
 دلدار نہ جگ بدنام تھیوے ایہا نتھ اقبال کوں کھا گئی

توں مالک ہیں میخانے دا چند جیوی خالی جام نہ ڈے
 میسوں آس اُبھرے سچدی ہے میسوں درد بھری کوئی شام نہ ڈے
 میڈے صدق وفادار خون نہ کر میڈے پیارتے کوئی الزام نہ ڈے
 نہیں رنج بھیندا اقبال تیدا توٹے عیش امن آرام نہ ڈے

سرور کربلائی

خیابان سرور
دیرہ غازی خان

جے تیں آپ داسایہ سر ہا عالم کل محتاج ہا
تخت وصال دی مسند ہائی سرتے سکھ داتاج ہا
ہر پاسوں ہن پیار دیاں ہیلایاں کل خوشیاں تے راج ہا
ایکھے درد نہ ہن سرور کوں کیجھیا نرم مزاج ہا

دل کعبہ پیار دا نہرویلھے پیٹھے پتھراں نال سجائی
نہیں سکھیا نہیں سکھیا اچ تیں ہے پاگل سودائی
سرکار دی فیض رسائی دی کم بخت کوں راس نی آئی
ارمان ہے سرور! سیں وانگوں میڈا دل بن گے ہرجائی

اچ من اپنے وچ منصف تھی کے ڈس ہاں جانی جیویں
 جیکوں پل دانکھڑن سال ڈسے اونے سال گذرن کیویں
 جیویں توں پیاسیت پلیندا ہیں کیا پیت ہے پدی الویں
 کوئی سوہنی گن چن سروردا اشلا تاریاں جتنی تھیویں!

اچ دی گال تاں نی دلبراساں لٹے روز آستوں
 امکان دے اوج دے نیڑوں تیبیاں نظر اچ گو پستوں
 تیبے پیار توں خوشیاں واریاں ہن تیبی ہر نشاتے مستوں
 ڈسے درد ودا جیویں دل آکھی اسان سرور درد پرستوں

گنجیال شریف
منبع خوشاب

آڈھا خان

اس خود غرضی دے دور دیوچ ڈبھی بیٹھاں رنگ سنگیاں دے
بک پل پل چوک چھڑا وینڈن جڈاں ڈینڈنگ تنگیاں دے
اچکل دا پیاروی وچ ڈینڈن بندے نسلاں چنگ چنگیاں دے
اے اٹکل باز زمانہ آڈھا ڈے چھوڑ توں سنگ سنگیاں دے

ودے سامنے قاتل خوشیاں دا ہے نت ماتم اس دل دا
حد تک گئی ہم مظلومی دی ہر موڑتے ظالم ملدا
میڈی حالت ڈیکھتے غیر رتے جس درد ڈتم اوکھلدا
آڈھا نگرے چھوڑ بے درداں دی ایہو حل ہے اس مشکل دا

قیس فریدی

خان پور ضلع رحیم یار خان

گلشن دیوچ کلیاں ایجھیاں کھل کھل سنگریاں سنوریاں
 رت وی خود دہلیج گئی سر ڈیکھ چمن دے ٹنوریاں
 جاہ جاہ پوپٹ ڈسن جھلیندے لال کھمبیں دیاں چنوریاں
 قیس تھئے سہ بھنورے بنورے اوہ لگڑیاں بہر بھنوریاں

سوہٹیاں دے رنگ روپ تے نہ بھل نہ کھا تیر نظر دے
 گل لالہ دے دانگے ہن سب کالے کوڑ اندر دے
 بدلے قرب وصال دے اٹا ڈیندن جام زہر دے
 قیس کتھائیں نیس ڈٹھڑے میں ریت دے محل اُسر دے

سعد راشد
پتھر بازار بلاک نمبر ۴۸
دیرہ غازی خان

گیا بخت عروج تے پہنچ جو ہاڈ بیٹھ وقت زوال ڈو و لٹے ہن
کل عیش دے عین ڈو پہریں دے ہر حال پچھاویں ڈھلٹے ہن
کھس کھلاں کھلے پھلاں توں غم سوز دے ڈیوے پلٹے ہن
ارمان دی راشد گال نہیں ، اے سٹے انت نکلٹے ہن

اج منہ توں لقمہ ڈھہہ پایا ہے میں سمجھتے جانی یاد کیتے
رب خیر کرے کیا بن گئی ہے کیوں یوسف ثانی یاد کیتے
سمجھ اُبھرن توئی سوچیں دی ان گھٹ طغیانی یاد کیتے
میں سوچ گیا ہاں راشد کوں وت کہیں قربانی یاد کیتے

میڈی چاہ دایوسف لکھ تھیویں پئے سیدھے ڈلوئے جگنی
 جتھ پیر ہووی اُتھ خیر ہووی پئے ناز حشر تیں تیگنی
 تیڈے رخ پر نور دے جلوے وی سہہ شمس قمر نہ سگنی
 لاکالے ٹکے ٹریا کر متاں راشد نظراں لگنی

تیگوں یاد ہو سی تیگوں آکھیا ہم میگوں پیار نہ کر، اُتھ جنگ پوسی
 ہن ہا سے نال رقیب لکھاں ضد یار نہ کر، اُتھ جنگ پوسی
 من گالھ ایہا منٹھار مہٹا تکرار نہ کر، اُتھ جنگ پوسی
 ہن راشد کن دیواریں کوں اظہار نہ کر، اُتھ جنگ پوسی

سونا خان بے وس
دُله والا تحصیل دریاخان
منبع بھکر

ودا کتے پڑھائیں قبراں توں کیندے درد و نڈاون آیا ئیں!
جیڑھے ہتھ وچ تازہ پھل چائنی کیندی قبرتے پاوٹن آیا ئیں
تیڈے سرخ لباس توں شک پوندائے رُٹھے یار مناوٹن آیا ئیں
اوسا منٹے قبر بے وس دی ہی جیکوں توں پرچاوٹن آیا ئیں

نہرویلھے تانگھاں یار دیاں جتھ یاد کراں پہرہ روواں
برباد ڈسیندے وسد و میڑے نت سنجواں دے ہار پر وواں
رکھ نظراں سنجیاں راہواں تے ہتھ ادبے جوڑ کھلوواں
بک وارتاں مل ونج بے وس کوں تھی وٹن دے قابل پوداں

سغیر ہاں درد دی دنیا دا ڈکھ درداں لوت پرتاراں!
 صد چاک جگر دل ٹکڑے ٹکڑے میں او بد قسمت ہاراں
 مینوں عمر صغیر عوج درداں دے ڈتے طعنے سچن پیاراں
 جیندے سگن دی مہندی خاک عچ رل گئی میں او بوسے فنکاراں

ہن کے کرنے اس زندگی نوں جیڑھی یار دے قابل رہی نہیں
 حالات ڈسیندن اس نہیں تگنا اعتبار دے قابل رہی نہیں
 اے پیار دی سولی نہیں چڑھ سگدی اوندے پیار دے قابل رہی نہیں
 ہتھیں اپنے بے وس اپ مکا چا آزار دے قابل رہی نہیں

محبور علی خیلوی، موضع شیخ محمود والا براتہ عیسیٰ خیل
ضلع میانوالی

نوکر بردے ہاں دلبر دے کیوں لوک بیگانے سڑ دے
تھی مدت گئی جند لا چھوڑی ناں اُس سوہنے دلبر دے
ایں دس گے میڈی نس نس چ ساہ ذکر سچن ڈا کر دے
محبور ہاں جیندیاں مویاں اُس دے کیا چاٹن لوک بے در دے

دل تے پہنچی ہجر دی قینچی تھیا جگر الیراں لیراں
اچ پو گئی ایجھی لٹ دل ساڈے تھیاں اکھیں سنجوں نیراں !
بن یاراں لاوے کون دلا سے ڈلیوے دل ساڈے کوں دھیراں
محبور مھری دنیا دیوچ اساں پھر دے ہاں حال فقیراں

منٹاں لاواں ترے پاواں اگوں کوئی قبول نہ تھیندے!
 تھئی منٹاں تے تدرانے ڈینداں اووی نامنطور ڈسیندے
 میوکوں مدت مینو ٹورداں گزری اچے تی پے یار جھلیندے
 مجبور گیا سچ اکھ فریڈن اوکھے رٹھڑے یار منیندے

ہجر تساڈے جگر اساڈے لمبے درد نماں دے ہالے
 کھادی ویندائے دل کوں درد جڈانی ڈنی تھورے عمراں گالے
 نہیں صورت رہی ہن جیون ڈی تھئے سہل کنوں بے حالے
 مجبور میاں باجھوں سچناں دے ہن ساڈا بچن محالے!

مُصطفیٰ خادِم

دائرہ دین پناہ پکا دھی . بحقیل تولدہ شریف
دیرہ غازی خان

میڈا قاتل ہر بک ضرب تیڈی میڈیں آہیں توں تیں وانگ پچی
ہنج ہاں وچ حادثہ ہضم کیتے تیڈی ذات سروں بے دانگ پچی
تیڈے ظلم دی یاد ڈیواون لو نہیں سینے وچ کوئی سانگ پچی
بن پچھ گچھ خادِم بخشیا گئیں بک نانگ مو یا پیا ڈانگ پچی

کیا عرض کروں گذریندے پویں تیڈے ہاچھ اسان ڈہنڈرات کتھاں
جے چھڑ پئی تاں ول خبر نہیں ونج ختم تھسی اے تاں کتھاں
ساڈے گل دے شر کشکول کتھاں تیڈی نہیر خوشی خیرات کتھاں
تیڈی سکے مددے ساہ مددے نناں خادِم دی اوقات کتھاں

توں مل میں ہلدیں باہیں وچ سنگڑیج اتی ء کائنات کی
 اتی اکھ دے اچ توں اڈر کر اہیں تیڈے قدیں تیں برسات کی
 میں خادم توں مخدوم میڈا، تیڈی ذاکر ہے میڈی ذات کی
 متاں کل داڈینھ ہووے حشر داڈینھ بس جاگدے رہوں اچ رات کی

کیا عرض کروں کیا پنڈے ہی بھلا پنوں کیا، اسان پنڈھ کرٹے
 تیڈے رخ انور دے وانگ سخی ہے کال صفا، اسان پنڈھ کرٹے
 نہ حال پریتی گھن کوئی نہ رات ٹکا، اسان پنڈھ کرٹے
 ساڈا پنڈھ ہے خادم پیریں داسا کوں پیرچھا، اسان پنڈھ کرٹے

عابد کتمی — چنیوٹ ضلع جھنگ

جتنے چھوڑ گیا میں اُنھوں کئی راہ پھٹن راہ تکن دے اوانداز نہ رہے
 جھگی پی ہے تاہیں تنہائیاں دی کسے لگدے لوں اعتراض نہ رہے
 مینوں ڈھل دی رت وچ معاف کیتی جڈاں راز ساڈے راز نہ رہے
 اوداں عابد لوں آزاد کیتی جڈاں پر و ت اہل پرواز نہ رہے

جے ڈسن لگاں ساہ رگ وینن ایویں صد میاں وچ پامال آں
 جیویں قفس دیوچ معصوم کچھرو ایویں درداں وچ فی الحال آں
 جڈاں جگ چھپے کیڈے سچن گویں میں کھل تے ڈینڈاٹال آں
 گلاں ڈکھ لوں عابد کمر بہنڈاں دیوں اوں بیدرد دے نال آں

بلاک نمبر ۴۴۳
دیبرہ غازی خان

عزیز شاہد

میڈیاں خوشیاں لٹ کے دل چھپیں جو میں کیوں مومنخوار بہنداں
سین جرم تھئے تیکوں پیار کتیم ودا اپنیاں کیتیاں لہنداں
بس تارہاں ہی تار دیوچ جتھ اٹھداں تے جتھ بہنداں
رب شاہد تو نے جو کچھ تھئے نہ شکوہ آپ داسہنداں

ہاں از لوں بردا تی بڑے دردا روز سوالی رہساں
گل کہیں ڈبہہ انت منج پوسی میں کے تیں خالی رہساں
پر جے تیں جسیاں تری بڑے غم کوں من وچ پالی رہساں
توں وعدہ کر میں موت کوں وی تا حشر ٹھگالی رہساں

شاگرد شجاع آبادی
اسٹیشن ظریف شہید (راجہ رام)
تحصیل شجاع آباد

جیویں میگوں آن روایا ہسی ایویں میں وانگوں پل پل رو سیں
ہکوری روتے تھک ہسیں ول دل ڈکھسی توں ول رو سیں
نہ ڈکھڑے آن ونڈیسی کسی توں لاکت دھیاں کول گل رو سیں
بس شاگرد فرق میعاد دا ہے میں اج روندان توں کل رو سیں

میڈی سوچ تے پانی پھیرن ڈتو کھیڈ ونجا میڈا کیا رہ گے!
میڈا امن سکون آرام خوشی کیتو لوں سوا میڈا کیا رہ گے
کر ختم جوانی شاگردی ڈتو کمر نوا میڈا کیا رہ گے
میڈے بڑشکوے تے اعتبار نہ کر چلو آپ ڈسا میڈا کیا رہ گے

بن نانگ محبت لڑ گئی ہیں چار گ رگ زہر کھت ڈالیو
 ہتھ کا سہ ڈے مجبوری دا میگوں درد تے پتوالیو
 کھس ناز انداز تے لا ڈے سبھی میگوں ڈکھ دیا جھگوا یو
 لا روگ جگر دا شاکر کون ساری عمریں خون روالیو

جڈاں زندگی پیار توں خالی ہئی وچ درد الم شامل نہ ہا
 مے بڑ چار خفیروں خوشیاں سہن دل سوکھا با بسمل نہ ہا
 کڈیں پیار کر لسیاں زندگی وچ میڈا یار ارادہ تل نہ ہا
 کیجھا رشتا کر جادو گر نکلے اوڈوں اکھ ٹکری ایڈوں دل نہ ہا

محمد محمود احمد ہاشمی
پنجتن پاک ہاؤس
محلہ گانگوی میانوالی

توں زندگی دے کہیں موڑ اُتے میکوں لازمی یاد کریسین
جیویں میں آوازاں بڈینا ہاں ایویں توں آوازاں بڈیسین
توں چھوڑ کے شوکت شاہی کوں دردِ دی خاک چھپڑیسین
محمود دے وت دروازے کوں کیڑھے منہ نال آکھڑ کیسین

اور وپ نگر داسٹہزادہ مینوں ہجراں دی سوغات نہ ڈے
میں بے مستقبل دا واسطہ ہئی ظلمات دی کالی رات نہ ڈے
میکوں جھیاں وچ تقسیم نہ کر بہ ذات کوں سوسو ذات نہ ڈے
محمود داسانول پھر سبگائیں چند خوشیاں بڈے صدات نہ ڈے

دل ابدائے زندگی بھر سانول میڈے سانٹے پیٹھارا ہوے
 نہ میں اکھیاں جھمکاواں تے نہ او اکھیاں جھمکاوے
 مخصوص اداوچ رک رک تے کوئی پیار دی گال سٹاوے
 محمود اول شخص دی زندگی تے شالا شام کڈاہیں نہ اوے

بڑا پیار پیار کریندا ہیں تیدا پیار وی ڈیکھ گھدو سے
 تے بڑ قول اقرار وی پرکھے گئے اعتبار وی ڈیکھ گھدو سے
 تیدے اپنے ہردے سایاں تے اختیار وی ڈیکھ گھدو سے
 محسوس شکت داسو چیانہ اج ہار وی ڈیکھ گھدو سے!

امان اللہ ارشد
ڈیرہ دوست محمد
خان پور رحیم یار خان

مکی مونجھ دی مُد پر نیناں توں اجاں نیز نکال گزردے پن
کہیں تانگھ وچ رکھیاں اکھیاں توں کل ہیٹ دے مال گزردے پن
مجبوریاں ہن یا و سہر گئے سو و سہم خیال گزردے پن
یا نکھڑتے جھٹ نہ جیندا یا ارشد سال گزردے پن

مجبور ہیں مونجھتاں امدی ہے من مونجھ لکیندیں ڈینھ تھیندے
تیدے گل دس ہیلک باہیں تے تیدے خواب سمندیں ڈینھ تھیندے
پڑھ پڑھ تے تسبیح تارنیں دی تیدے اور دپکیندیں ڈینھ تھیندے
تیکوں بھلنیں ارشد ڈینھ لہندے تیکوں یاد کرنیندیں ڈینھ تھیندے

روح رشتہ ڈور، سہی رشتیم دی ایوں تر وڑیں نہ تیکوں آکھیا ہم
 سچ سچ ہے مرتے تراو سے ایوں پوڑیں نہ تیکوں آکھیا ہم
 اے میلہ میل ہے محشر دامتہ موڑیں نہ ، تیکوں آکھیا ہم
 دل گیاں تاں ارشد کیوں روندیں بہتھ چھوڑیں نہ تیکوں آکھیا ہم

اساں رلدے رول فقیر سدا کہیں رنگ دیرج نہ کہیں تول وچ ہیں
 اساں اپنی دنیا ویرھ کر انیں ودے چاتی بنت کشکول وچ ہیں
 نہ سکھ دی خیر دی خواہش ہے نہ جنس وفادی پھول وچ ہیں
 بیڈے درتے ارشد تاں آئے ہیں اساپنے آپ دی گول وچ ہیں

دستی دیرہ دوست محمد
محمد اقبال عامر
تخصیل خان پور

شہار مہٹا پئے ڈکھ نہ ڈے ڈکھ ڈین توں ڈرئے لوک ہیسے!
ہر ڈکھ دی گال تے رو پمڈں ڈکھ دردے بھرئے لوک ہیسے
اساں تن من دھن سب ہر پیٹھوں چند جیویں ہرئے لوک ہیسے
مونس ہونیں کوں عامر نہ ماریں اساں پہلے مرئے لوک ہیسے

بکھ ڈین دے ڈکھ توں کیا سڈیں کڈی گندی تے کڈی کھٹ کھا گئی
تھاں تھپے وک گن بکھ کولوں ہے غربت ساکوں چٹ کھا گئی
گھر فاقے شام فجر دے ہن ساکوں ہے فاقیں دی سٹ کھا گئی
اساں عامر کھی واسیں کوں ہر وقت دی ہے لڈنٹ کھا گئی

عبدالرشید اشر
 خان پور منج والا
 ڈیرہ غازیخان

کئی میلے توں پھل مل گھن آئے، کئی وچن پھل گتے میلے وچ
 ہامیلہ کئی گتے ملن کیتے، کئی ملتاں پھل گتے میلے وچ
 کئی ستے مل نال ملیئے نہ انمول بے مل گتے میلے وچ
 کئی لا کھی لکھ لٹواول گتے کئی اشرزل گتے میلے وچ

توں راجہ ہن ہن راج تیدے توں راج وچ رہ توں راج ہنڈا
 اساں زلدے رول بے رسمی ہن توں اپنے رسم رواج ہنڈا
 اساں ہجر کول حج سمجھیندے ہن توں متروکوں مل معراج ہنڈا
 ساکوں اشر بھوئیں تے بھجن بڑے توں تخت تار تے تاج ہنڈا

سليم حسن

۴۰۳۔ گرو بازار میاںوالی

نہ سچھ لوکاں توں حال میڈے میڈے حال ڈسینڈے پئے ہن
 تھیا تن من لیر ولیر میڈا مچھٹ لال ڈسینڈے پئے ہن
 گیاں سرخیاں، مہندیاں کنگھیاں ہن اڑیے وال ڈسینڈے پئے ہن
 توں رسیاں احسن خوشیاں دے میکوں کال ڈسینڈے پئے ہن

ہتھ ڈیکھ طیبیا ڈکھیاں دامیکوں چڑھی ۽ فراق دی کس ۽
 سنج اکھیاں دیوچ سک گئی ہے وڈی دید کرن دی لتس ۽
 کل سکھتے خوشیاں رسیاں ہن کیرھی یار بناں ہن چس ۽
 چاکھٹ احسن توں زہر پلا میڈی جیون توں ہن بس ۽

چاہ کھجی والا ڈاکھا نہ محمود کوٹ
 مُشاق سبقت ————— تحصیل کوٹ ادو

ایہا سوچ سوچینا رہ ویتاں کیا یار کنوں سوغات پنوں
 دل اہدے دھائیں مار سدا کوئی دیر نہ کر بہک جہات پنوں
 روح اہدے پیار دا واسطہ ہی سکرات دی چل نیرات پنوں
 کوئی سبقت فیصلہ نئیں بھیندا ہن جہات پنوں سکرات پنوں

نہ بھن کاسہ نہ جھنکاں بڈے بھتی بیوس نین اچھل پوسن
 جے نکھتی کوک فقیراں دی درتال دیواراں ہل پوسن
 تن حضرت عشق جلا چھوڑیے ساہ سیک لوں بھائیں ہل پوسن
 جے سبقت اہج کوئی دھاں ماروں کائنات کے پتھر ڈل پوسن

جام غلام مصطفیٰ بیتیاب
 دستِ فیض آباد
 تحصیل خانیپور

جیندی سک وچ سکدیں سک نمک گیا او سک دی گئے سوغات ڈتی
 ہک سکھ دی یار سویر ڈکھا گئے قہر کور دے وات ڈتی
 پا پیارتے پار پر و بھرا بھتی گئے بھردی کالی رات ڈتی
 جیندے جھورے جھر بیتیاب تھیاں بس مہری اصلوں جھات ڈتی

ہائے اولو کو پیار میکوں نہیں آیا راس ٹیج گیاں
 ایجھے یار کسانگے سانگ مارن وچ انگ انگ خاص ٹیج گیاں
 نہیں سرت رہی کوئی چلن جوگی تھئے نراناں اس کٹیج گیاں
 بل ترس بیتیاب تے آیا بس رکھ مٹھی آس ٹیج گیاں!

موضع سرکی براۓ سیت پور
تخفیل علی پور

سید آزاد شاہ

میکوں آن نیکریں تنگ کیتا کیں جگر اُتے اے دانگ ڈتی
ہن رگ رگ لوت پھڑکاٹ اچاں کیں تحفہ مجنوں وانگ ڈتی
تریے ڈکفن تے سرخ لکیراں ہن کیں دفن دیوچ لاسانگ ڈتی
آزاد ایجھا مظلوم ہاویں جو قبر تے کہیں نی بانگ ڈتی!

او ویلھے نی ہتھ آمدے جیڑھے گذریے گڈ سچناں دے
دنیار لیس کریندی ہسی خوش ہا سے رات ڈینھاں دے
ہر ویلھے باغ بہاراں ہن اچ پھس گیوں وات ڈکھاں دے
آزاد جڈاں جھٹ یاد آمدن آدھک لگدن پرح ہاں دے

فیض آباد
تحصیل خانیپور

ریاض کاشف

اگے دردیں خستہ حال کیتے ہیا طعنے روزے جگ ڈیندے
 نہیں جیون اصلوں دل اہاودوں اپنے آپ کوں تک ڈیندے
 نہ ہمدردی ہے ڈھول کیتی ہتھوں جھنڈکال روز الگ ڈیندے
 تیڈی تانگہ چچ کاشف این رل گیوں ہن ڈیکھ گواہی دگ ڈیندے

فیض آباد
تحصیل خان پور

ایاز احمد ایاز

جیں سینے بلدا پیار ہووے ہوں سینے سو سو دانگ ہونڈن
 نہیں پیار وفادی قسمت وچ سب کوک مخالف دانگ ہونڈن
 مر سگدا پیارنی دشمن توں نت سچن مریندے سانگ ہونڈن
 توئے ٹٹلیں کھیر ایاز پلاؤ پر نانگ ہمیشہ نانگ ہونڈن

نارتھ ناظم آباد
کراچی،

قیصر خان قیصر

ول ول اوسیں تاں ول ونج پیا اتھاں دیر نہ لاویں ڈھیر سچن
تیں باجھوں ڈس ہے کون میڈا ہن دشمن چار چو فیر سچن!
تیڈی ہر ہک بڈکھ نشانی چن پھیٹھی روساں شام سویر سچن
کریں قیصر جلدی آون دی میڈی لاش نہ چاون غیر سچن

نارتھ ناظم آباد
کراچی،

واحد بخش واصف

اول جتنے ظلم ستم کیتن میں سمجھ وں ابھگتیند اپیاں!
اوندی پیت پریت کوں لیک نی لائی تھی آپ تباہ بھگتیند اپیاں
اوندے ہر ہک درد کوں خم خم تے ایویں سینے لا بھگتیند اپیاں
میں واصف چپ دی اوڈھ دیوچ رت نیر و با بھگتیند اپیاں

فتح پور کمال
تھیل خا پنور

اجمل ثاقب ملک

تینکوں ڈیکھتے نظراں میں نو گن جیویں دید قرآن تے کھڑ گئی اے
 ہسی تاب بھیرھی لب چولن دی تیڈی صفت بیان تے کھڑ گئی اے
 کائنات کوں نھل تے سوچ میڈی ہیں ہک عنوان تے کھڑ گئی اے
 ہن جگ وچ سوہنے سے ثاقب اکھ تیں بھگوان تے کھڑ گئی اے

لاوارث جان کے چن ساکوں کرو سدی جھوک توں و تھرو لیئے
 جس سرت سکھانی ہسی جیون دی ہوں تھتھ توں کر بے تھتھرو لیئے
 اساں راہیں رلدی خاک وانگے چپ رہ گبول جس جتھ تھتھرو لیئے
 ساڈا رلدیں ثاقب ساہ نکتے کہیں کہتھرو لیئے کہیں کہتھرو لیئے

موضع بن والا ڈاکخانہ اُپتھریف
تحصیل احمد پور شرقیہ

اکرام بیتلا

ساڈی اکھ تسی ساڈی سنج مٹکے تیڈے ناں داوردے مھنڈا پے
تیڈا راہ مُصلاً مسجد ہے سر مسجدے وچ رگڑیندا پے!
کرے نیر تندریر وچ ذکر تیڈا منہ امدی سنج کول پیندا پے
اکرام تیڈے ہک پیر پچھوں ہک ہک دا پیر چھیندا پے

پاسک سینے رلی میں ہک نی سنیں راہیں رولے رہ ویندن
جھہر جنگل جھاگٹے پمدے پن کئی پیریں ڈھینگر گہہ ویندن
درد دی ٹھوکر جھل جھل تے پنڈھار اردیوچ پہہ ویندن
اکرام جڈاں دیدار مھنڈے کئی سال تھکیڑے لہہ ویندن

حیات مہٹی

جھنگ

شالا ٹردیاں سچن لوں کوئی نہ ڈیکھے ہل ویندن کنگرے ہاں دے
 چٹے ڈینھ لوں رات ڈسیندی ہے بھل ویندن ہوش جہاں دے
 ڈوہیں ہاہیں اویندن گل دیوچ ہوندے وین کسے دناں دے
 جیڑھے اتنے درد پچا کے جیندن دھن جگر حیات انہاں دے

وڈے جھیڑیاں نال ضمیر کولوں بہک نکئی جئی گل منوائی اے
 نیس کرنی منت بے قدراں دی تھیوے بیشک خوب جڈائی اے
 اگے ہن تیں توڑ دے لالچ وچ ہر مشکل بہرتے چائی اے
 کہتوں سنگت دے عدل تیا ڈھونڈیندائیں وڈی بے انصا خانی اے

جناگیر گبول
راجن پور

فیاض احمد زاہد

سکھ سیت فی کھڑے نال میڈے توں انج تھیں ڈکھ مہان تھے
جیڑھا پیار دا باغ سجایا ہا تیڈی رنج کی نال ویران تھے!
پئے زلدن موتی خاک دے وچ ہنچ پلکیں دا نقصان تھے!
بے جرم سزائیں ڈے گئیں جن ایہو زاہد بہوں ارمان تھے

تیڈے نکھرن دا امکان جو ہے میڈے سینے سوز دیاں بجا ہیں ڈے
توں اپنی پینگھ رسارنج تے کڈاں آکھیم سکھ دیاں لاہیں ڈے
میں وت وی ہاں مشکور تیڈا ڈکھ ڈسکیاں بجاویں آہیں ڈے
میں زاہد جی تے کیا کرنے میگوں مرن دیا ڈھول صلا حسیں ڈے

موضع رسولپور ڈاکخانہ اچھتریف
تحصیل احمد پور شرقیہ

شمیم اچوی

میڈے بعد مرٹن دے بے پرواہ ہے لاش میڈی تے آیا!
بس رسمی طور متتام پچ آئے جویں آندے حق ہمسایا
آچپ کر بیٹھا انج رہ گے نشی کہیں کوں چا پرچایا
ایجھا سخت نراض شمیم تے ہا نشی کھن کوں چا ہتھ لایا

توں کیا چائے ڈکھ ڈکھیاں دے کڈی ڈکھ جو نہ مہمان تھیو
بے درد ریہوں نہ درد ڈٹھو نہ چیتا سرگردان تھیو
نہ پیت لایو نہ ریت سکھیو نہ دل دا کوئی نقصان تھیو
تہوں ڈیکھ شمیم دے اچھٹن دا تل جتنی نہ ارمان تھیو

موضع تل شمالی ڈاک خانہ واجل
تختیل جام پور، راجن پور

عبدالکریم ناشاد

ہاجانی جھوک تے جنگش ہاہی ہر شے عام عدم توں!
ہن بھاگ سہاگ سمو لے سب بک سیں دے لطف کرم توں
ہن پریاں دے پریں وچ خوش خوشیاں پاک قدم توں
ناشاد نصیب جووٹ کھا دے اچ ہنجنیں سکدی غم توں

نہیں واٹ آیا تو تے برہتی گن گھر بار دیاں تار حویلیاں!
پیاریاں کوں ڈس دن ڈین وانگوں بن سیں چودھا ر حویلیاں
ہا یارتاں باغ بہار ہا سے ہن ہاں دا بار حویلیاں
ناشاد عذابی زندگی کوں کھڑیاں ڈیند تار حویلیاں!

عبداللہ عامر لشیک
راجن پور

جس حال کنوں بیجاں کیتے نسی حال پچھانسی حال ڈتے
ہے بے پرواہ یا غرض نسی ہیں وہم نے جگر اجال ڈتے
جھیرھاسیں ہے جھوکتے پیلے داہوں اپنے مال کول کال ڈتے
جیندے گل ہا عامر بخت میڈا اوں گل نی لایا گال ڈتے

سید حفیظ کاظم
خان سیلہ
تحصیل لیاقت پور

تیڈے روزدے جھیرے نال ساڈے اساں امن امان دی خیر منگی
اساں اپنی جان جہجال چ سٹ بت تیڈی جان دی خیر منگی
اساں رات کول بندراں نہ کیتیاں اساں ہر امان دی خیر منگی
ہک کاظم تیڈی خیر کیتے اساں جہان دی خیر منگی

سید محسن نقوی (مترجم) — بلاک نمبر ۴۵
دیرہ غازی خان

تیڈی گول دیوچ بھن بھول سبھے وداہر کہیں کول ازینڈاں
تاہیں یوسف بن کے شہر دیوچ ودا آپ کول آپ وچینڈاں
کہیں کہیں ویلھے قیمت کول بہہ طعنے مہٹے ڈیتاں
ہن سر توں پانی ٹپ گئے می پیٹھاریت دی کندھ اُسرنڈاں

حسین گوہر — دیرہ غازی خان

اے ٹھیک ہے روزی دے غم توں اچ چور تیڈا سڈھ سڈھ ۶
پیر سبھواں دے سیلاب اگول ہدھ چا پلکیں دا پندھ ۶
ذرا عزم دیاں اکھیں کھول کے ٹر کر طے زندگی دا پندھ ۶
گوہر غم کول ٹھکر پندھ اچل، غم روہنی ریت دی کندھ ۶

شاہ صدر دین
دیرہ غازی خان

اے بی عاصم

ہک سانگے سوسو سانگ ہونڈے کڈی سجد وچ کڈی سانگ اُتے
سر سگئے نال اڑاند ہونڈی ہر راند کڑاند مہانگ اُتے
پھٹ پھٹ دیاں ملماں لیندے ہی ہر چوٹ اُتے ہر دانگ اُتے
اساں عاصم وقت دے جوگی ہی لت جان رکھیندوں نانگ اُتے

جیں سمجھ کوں سیت سمجھدے ہی کردان اندھارے ول ویندے
وت تانگھ تنگھیندیں ہٹ پوندوں وت فخر و اتار ڈھل ویندے
وت سو جھلا سامنے اویندے گھر آس دا ڈیواہل ویندے
کیویں عاصم سو گل یاد رکھاں ڈہینھ ہی گال تے گل ویندے

جام فیض احمد اسیر
موضع تڑنڈہ ۲/۵ نواں کورٹ
تحصیل خان پور

جڈاں لب مسکاتے ڈپدے چن ول پمد منڈے حال دا مل
جو ہجری بھاہ وچ بھجدا ہے پچھ اول توں وصل وصال دا مل
جیڑھائیں دے قرب وچ گزر و پچھ اوہک پل ہے کئی سال دا مل
اے گل کائنات اسیر نہیں میڈے دلبر دے ہک وال دا مل

لیاقت بلوچ
چک ۵۶ جلاپور پیر وال
ملتان

بہنہ ہتھ مسلسن ہک ڈینڈا او ہتھ غنیر حنجاں دا ہتھ اے
ہر ہتھ وچ کہیں دا ہتھ ہے پیامیڈا ہتھ توں وانڈا ہتھ اے
ہتھ بدھ کے آکھیم ہتھ ڈے چا تیدے ہتھ کوں چاہندا ہتھ اے
ہتھ ڈے تے لیاقت ہتھ کر گے تہوں ہاں تے راہندا ہتھ اے

منظہر نیازی

شاہین ٹاؤن سیانوالی

کوئی یار ہووے منٹھا رہوے دت چھوٹو نچے پہوں ڈکھ لگدائے
 کوئی چین جیہا مکھڑا ڈکھیاں توں منہ موڑو نچے پہوں ڈکھ لگدائے
 دل نازک ہونڈائے شیشے توں کوئی توڑو نچے پہوں ڈکھ لگدائے
 ہووے محنت مظہر عمراں دی کوئی لوڑو نچے پہوں ڈکھ لگدائے

اووت وی ساکوں نیئیں ملیا گھر پار چھوڑ لو سے جینڈے کنٹ
 اوٹر گیا غیر دی ہانہہ نپ کے اسال اہر گویو سے جینڈے کنٹ
 اچ اووی ڈے الزام گیائے نہ اف کتیو سے جینڈے کنٹ
 ساتھوں اس وی مظہر کنڈ کیتی بدنام تھیو سے جینڈے کنٹ

شفقت بزدار

بلوچی سٹریٹ وارڈ نمبر ۳
محلہ عید گاہ لیب

جیکوں یزداں پر کھ کے پھتایا میں او نپریچ اسرار
جیندا واحد علاج محبت ہے او زندہ دل بیماراں !
جہتہ روشنی دا کئی رشتہ نی میں او محروم مزاراں
جیکوں نال دے لفظے بارِ طسن میں او شفقت بزداراں

کیں ظلم کیتے کہیں نجی بس کیوں شہر کوں چھوڑ کے ویندا پے
یادیں کوں یکدم تخی کر کے سب سارنگے تروڑ کے ویندا پے
اونکوں درد اکھیر پیندے سن جیندی تندر اکھوڑ کے ویندا پے
وت شفقت مرن دے موڈ پچ ہے ہتھ پیر سنگوڑ کے ویندا پے

اشفاق احمد عاطف

غوث پور ،
تحصیل خان پور

توں اے سوچی تیبے فیصلے تے تیبے ڈھول دیوانے رل ولسن
اے ٹھیک و سچ تے غیراں و سچ دلدار تیبے ودھ مل ولسن
پر یاد رکھیں میڈی چاہت دے اے چرچے جاہ جاہ ہل ولسن!
اوڈوں جن تھیسیں توں غیریں دا ایڈوں تھی عاطف دے قل ولسن

جام اندر حسین بیروز

ونگ
راجن پور

ہر گال الٹ قسمت پرح وٹ آئے منڈھ توں سو دے وٹکے ہن
ساڈار وون ٹال و پار ہا جن غیریں دے کھل کھل گٹکے ہن
پہہ وین و لا منہ پلو پا اتوں قہر کلور دے چٹکے ہن
پے زورا لوکیں عید منائی ڈہینہ عید دا ہا ساڈے پٹکے ہن

سید زوار حسین زوار
موضع قازی پل تحصیل جلالپور پیر والا
مُلستان

کل سنگیاں دیوچ و پنج کھڑیاں کھل ہس دی رونق او نہ ہم
کھلے وال تے گل وچ لٹاں ہن شبرات تاں ہی پرشونہ ہم
مکے پیار زوار مکاٹاں ہن اھاں کہیں لہوانی سونہ ہم
اوہو بوچھن پٹی موت بنیے جیکوں پہلا دھوتا دھونہ ہم

حیدر نردار
چوٹی زیریں
دیرہ غازیخان

میڈا سر سٹوریندا سیں جیوس کر پانی تار نردارے گبئیں
جے خواب ۽ چ اینیں کجھ آکھ تے گبئیں کر سونردار نردارے گبئیں
میڈیاں ونگاں بھن دل بھن چھوڑیے کھس ہارنگار نردارے گبئیں
میں حیدر ڈھیر نرداریں بھو گبئیں نہراندے وار نردارے گبئیں

منور علی ملک — گورنمنٹ کالج میاںوالی

ہتھ رکھ قرآن تے آکھیا ہائی نہیں نبھدی تیں بن لحظہ
 بے وارث جان کے اچ میگوں کیتائی گھر دابندر وازہ
 وچ جشن منا میڈی نبھ ویسی رکھ دل دے وچ اندازہ
 تیڈا درد کیہا میں پڑھ چھوڑائے خود اپنا آپ جنازہ

غلام محمد پرویز جھمٹ — ڈاکخانہ جھٹا نوالہ براستہ ہرنولی میاںوالی

ہک زخم شدید ہم سینے وچ پئے قطرے اکثر چوندن
 بے ساختہ لب جاں کھل دیندن مینہ رو رو کے دل پوندن
 گھروں ہا ہرنہ نکلاں خطرے توں لا مجلس غیر کھلوندن
 پرویز دامابی سوچیں ہا بھیرا سچن وی کئی شے ہوندن

فرحت عباس شاہ — جنگ

ہرات خیال دے مونڈھیاں تے تیڈے سحر دامت چا کے
 دل ٹردائے اگ دیاں رستیاں تے ہر پائے ستھر و چھا کے
 کڈی روندائے کندھاں نپ نپ کے کڈیں یاداں نون گل لاکے
 لڑ پھدھ، پھدھ پھدھائے کجے دا کیا لبھیانی عرش ہلا کے

نذیر احمد اسد (بکھو آلی) مڈھ راجھا ضلع سرگودھا

جیکوں پڑھن توں پہلے ساڑ بڑتانی میں خط دی او تحریر آں
 جیڑھی تیڈے قدم دی زینت بن گئی او خستہ جہی تصویر آں
 جتھنت سیلاب بن، سہواں دے بد قسمت او جاگیر آں !
 تیکوں اسد کیا ہور مثال ڈیوے میں اچکل دا کشمیر آں

تونسہ شریف
دیرہ غازی خان

بشیر عمخوار

بدنام تھیاں الزام لگن تھئے حال تباہ ، نہی اُف کیتی
تیں جھیرا لے برداش کیتم تھیں ہکے ڈاہ ، نہی اُف کیتی
کہیں رستہ لے مشکور تھیاں کہیں روکیے راہ ، نہی اُف کیتی
کوئی منت تیں عمخوار میڈی ہئی ادب دی جاہ ، نہی اُف کیتی

نارتھ ناظم آباد

کراچے

بخت علی عاقب

یک حسن نگر داسٹہزادہ ساڈے خواب چچ آئے اسال دل چالائے
کر ڈوپل پیار تے سب لٹ گے اسان خود لٹوائے اسادل چالائے
لاوارث جان تے انگلیں تے ساکوں چن پوائے اسادل چالائے
اے عاقب ساڈی غلطی ہے اول کھل الوائے اسادل چالائے

ہری ماٹینر
میلیسی

ظفر اقبال ظفر

ہکاری آتے ڈیکھ سجن مہیے بڑ ہنواں دی برسات اے
اکھیں ساون وانگے وسدیاں ہن جنڈ جان غذا میں وات اے
بہڑے تیر ہجر دے تیں مارے بڑتی موت انہاں سوغات اے
ہن ظفر کوں آتے خود دفنا ہس چھوڑ بڑتی کائنات اے

غوث بخش ساجد

خان پلور

میں آکھیا ہم لوت چھوڑ و لیسیں میڈے نال لوت اتنا پیار نہ کر
نہ اپنے فریب دا عادی کر چا قسماں تے اقرار نہ کر
ہاوی یار بٹایا یار میکوں ہن دشمن بن تے وار نہ کر
سچ ساجد ۔ سنگتی اہدے ہن انہاں سوٹیاں تے اعتبار نہ کر

محمد پور دیوان تحصیل جا پور
ضلع راجن پور

گدا حسین راول

ہوندے نال برابری بے سودھے چا بار توں اپنی جان جتی
ہے تیں وچ خصلت خامیں دی تڈیاں کتھ ہن خوبیا خان جتی
ہوندے درتے لکھ دربان کھرن نوہی ہک ہوند دربان جتی !
بر میچ نہ راول رل و سیں ہے فرق زمین آسمان جتی !

بت نیوں نیرنگا لیں توں ساڈی جان چھڑا اساتنگ پیسے
ہاں ہیت پکائے چاہڈ کے داسا کوں ہاں نال لا اساتنگ پیسے
رکھ بھالے بھوئیں تے پئے ہیں تھئے ساڈو دیدھو اساتنگ پیسے
منہ منہ دیاں راول گالھیں ہن سا کوں منہ ڈکھلا اساتنگ پیسے

دائرہ دین پناہ
تحصیل کوٹ ادو

تنویر شاہد محمد زئی

جس بڑیخہ داسا نول چھوڑ گیا نئے اسال تھی گئے یار ہنمانے
بھل نہرخی کجل مساب گیا زینے ہار سنگار تے گاب منے!
آرولے گئے مقسوماں کول چھٹ گئے گھر پار ٹکائے
تنویر سجن شالا سکھ مانے میں اچڑونچال اوچائے

رکھ دل تے بہتہ تیکوں حال ڈیواں کیوں کیتا حال زمہیرے
ہر سول سہاگ ہے اچڑے دا ہر درد میڈی تقدیرے
میں یوسف تیڈی دستی داتہوں ہر بہتہ وچ میڈی لہیرے
جیکوں ڈھول اچارے کے خوش بیٹھیں کوئی غیر نہیں تنویرے

ارشاد خامر — بدر شیر کالونی بہاولپور

نہ لکھیں کوں وی کو تھوے اتے ساڈی یاری پلدی رہے
 نہ تیل گھتوں نہ وٹ پاووں ایویں پیاردی چمنی ہلدی رہے
 اکھیں جھمکیاں خامر ملدے رہوں اتے پیت و فادی چلدی رہے
 رہے بھڑکیا بستر اپنی جاہ اتے در دی کوٹدی ہلدی رہے

ارشاد ہاشمی — عیسیٰ خلیل ضلع میانوالی

حیران ہاں کیوں نم جگر پھٹا میٹے بڑسا مٹے غیر منایا تے
 بن پرکھیاں دل جو لایا ہم تاہیں پیار مذاق بٹایا تے
 ارج لوں لوں ہے میڈی زخمی تھئی واہ ارشد پیار نبھایا تے!
 کوئی کھل پووے میں روڈ نیاں انج درواں نال رچایا تے

پانی آہنڈہ
تختیل خان پورہ

محمد اکبر قادری

ہاں بلبل باغ بہار دے وچ خوش باد خزاں توں پہلے
جیویں کوئی تا جبر خوش باش ہوندے نقصاں زیاں توں پہلے
یا فلک جیویں کسٹیں صاف ہوندے مظلوم دی دھا توں پہلے
ایویں اکبر آساں شاد ہاں سے ہوندے ہجر دے ناں توں پہلے

محلہ رحمان پورہ
خان پورہ

فیض احمد ساجد

میڈے بعد مرٹن دے یاد رکھیں دل تیدا ڈکھ دا گھر تھیسے
کہیں پھل وانکوں کھلا و لیسیں جڈاں وسدا گلشن پیر تھیسے
تھی حال و لسی میں وانگ سچن تیدا رور و دامن تر تھیسے
اے کھل نہ ساجد کھل رہی تیدی روندیں رات بسر تھیسے

ملن دے پتے

- الاخوان کتاب گھر بازار کتب فروشاں ملتان
- غلام جیلانی پوسٹر ہاؤس اندرون بوہڑ گیٹ ملتان
- حمید الدین کتب خانہ اندرون بوہڑ گیٹ ملتان
- الغفار بکڈ پو احمد پور شرقیہ
- کتابستان شاہی بازار بہاولپور
- پیراماؤنٹ نیوز ایجنسی ٹریفک چوک دیرہ غازی خان
- انیس بک ڈپو- ریلوے روڈ خان پور
- ملک نیوز ایجنسی دیرہ غازی خان
- عاشق کتاب گھر لیاقت پور
- السعودیہ بکڈ پو صادق آباد
- الہی بک سیلر- سکول بازار رحیم یار خان
- فریدی پوسٹر ہاؤس شاہی روڈ خان پور
- گبول بک ڈپو بھدنگ شریف
- فرینڈز بک ڈپو- نور پور نورنگا
- چنگوانی نیوز ایجنسی بیٹ میر ہزار
- غازی کتاب گھر اونچ شریف
- شاہین بکڈ پو خانقاہ شریف

احسان اعوان دیاں مرتب کردہ کتاباں

پیت دے پاندھی

ڈوہڑے دے بادشاہ



شاہکار ڈوہڑے

فریدی ڈوہڑے



لاجواب ڈوہڑے

وہندے نیر



سانول، سانول

روہی دا راجہ